

[Statsministeren.]

jeg tror ikke, at en ophævelse af sukker-rationeringen er gennemførlig for tiden, når man da vil anlægge almindelige saglige synspunkter. For kaffens vedkommende har vi heller ikke turdet tage dette skridt.

Til den kommunistiske ordfører skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg indrømmer, hans tale var en virkelig oppositionstale, selvom han vel var lige så meget i opposition til socialdemokratiet som til regeringen. Han fandt, at det er tvingende nødvendigt, at Danmark omlægger sin udenrigshandel, opsøger nye markeder, frigør sig for det, han kalder det amerikansk-engelske formynderskab med hensyn til Danmarks udenrigshandel, og derigennem finder lønnende afsætning for vor eksport, så vi overvinder vore valutavanskeligheder og skaffer os de importvarer, vi har brug for.

Jeg tror nu, at andre har det som jeg, når jeg ville sætte overordentlig pris på, om det ærede medlem nærmere havde præciseret, hvilke eksportmarkeder han tænker på. Regeringen vil være lydhør for enhver anvisning, der kan bidrage til at overvinde valutavanskelighederne og skaffe os de importvarer, vi har brug for — vel at mærke til priser, der er mere fordelagtige end dem, vi nu må betale.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen sluttede sin tale med at udtale, at vi her i landet ikke blot har brug for et stærkt ydre værn, men også for et stærkt indre værn i form af høj beskæftigelse og en høj social standard.

Jeg er ikke på noget punkt uenig med det ærede medlem heri, men jeg vil pege på, at det sidste opnår vi kun, hvis vi skaber orden i vort pengevæsen, ikke forbruger mere, end vi tjener, og ikke bilder os ind, at vi er rigere, end vi er, ved at bevilge hinanden højere pengeindtægter, der ikke står i noget forhold til de virkelige værdier.

Vore bestræbelser for at imødegå en inflatorisk udvikling og at søge betalingsbalancen rettet op er som bekendt knyttet til nødvendigheden af, at det indenlandske forbrug holdes på et plan, der svarer til samfundets bæreevne.

Så langt vi er nået, er der en række lyspunkter at pege på, en række resultater:

1) Foringelsen af vort bytteforhold med udlandet er ophørt og erstattet af en forbedring,

2) valutastillingen er forbedret,

3) konkurrencen er i et vist omfang genskabt,

4) forbruget synes at være bragt ned på et mere rimeligt plan,

5) en vis forskydning har fundet sted i produktionen fra forbrugsvarer til produktionsmidler.

Dette er ikke helt ringe resultater. Deter i hvert fald lyspunkter; det er resultater af den udvikling, der har fundet sted prismæssigt, og af det lovgivningsarbejde, der blev gennemført i sidste rigsdagssamling. Det sigte, vi anlagde ved lovgivningen sidste vinter, har altså været rigtigt. De forhold, jeg her har peget på, bekræfter det.

Arbejdsløsheden er lige så lille som sidste år ved denne tid, og det turde være overflødigt at sige, at ingen ønsker at skabe arbejdsløshed.

Oprigtig talt finder jeg, at resultaterne af den politik, som regeringen har måttet forhandle sig til, er både heldige og betydningsfulde. Og jeg har altså den opfattelse, at de har ikke kunnet anfægtes af oppositionen i de taler, der er holdt fra dens side.

Finansministeren (*Thorvald Kristensen*):

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen beklagede sig i sin tale i forrige uge over, at jeg aldrig havde tid til at diskutere med ham. Det er nu ikke rigtigt. Når jeg ikke har diskuteret mere med det ærede medlem, end jeg har gjort, skyldes det især, at jeg har fundet, at de gange, jeg har gjort det, har det ikke været særlig frugtbart, idet det ærede medlem har en vis tilbøjelighed til at gentage en række postulater uden bevis og ikke synes at være modtagelig for argumenter i nogen særlig udstrækning. Jeg har derfor ikke fundet, at det var en økonomisk anvendelse, hverken af det ærede medlems eller af min tid, at høre på flere af disse gentagelser. Jeg vil imidlertid, for at det ærede medlem ikke skal føle sig forbigået, i dag svare ham først, skønt han var den sidste af talerne forleden.

Jeg vil da først sige, at når det ærede medlem talte om noget i retning af et vist lysyn på visse områder i min tale og, såvidt jeg forstod, særlig hæftede sig ved, at jeg engang havde benyttet ordet vendepunkt, så tror jeg det er ønskeligt, at jeg kommenterer dette lidt. Også det ærede medlem hr. H. C. Hansen var inde på dette og omtalte ordet vendepunkt på en måde, som iøvrigt er misvisende, hvad det ærede medlem vil se ved at efterlæse fortrykket både af hans tale og af min. Han vil da se, at jeg brugte ordet i en ganske speciel, snæver betydning, ikke i den generelle betydning, man måtte få indtryk af ved at høre det ærede medlems tale. Jeg vil på den givne foranledning bede om den højtærede formands tilladelse til ordret at citere det pågældende afsnit i